

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลการกระทำเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนใน จังหวัด จันทบุรี” เป็นการศึกษาเฉพาะเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัดจันทบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2541 – 2542 เท่านั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุและ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชน รวมทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการป้องกันการติดยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากใบ รายงานแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ระหว่าง พ.ศ. 2541-2542 ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเป็น ระบบ จำนวน 150 ตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเกือบ ทั้งหมดเป็นเพศชาย มีอายุ 17 ปี มากกว่าอายุอื่น ๆ บิดามารคายังอยู่ด้วยกัน อาชีพของบิดามารดา รับจ้าง และ 2 ใน 3 ฐานะพอมีพอ ใช้จ่าย ขณะถูกจับส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา และประมาณ 3 ใน 4 ออกจากโรงเรียนไปแล้ว และยังไม่ มีงานทำ พฤติกรรมแห่งคดีที่ถูกจับและลักษณะของ การกระทำผิดคือ มียาบ้าไว้ในครอบครอง เสพยาบ้า และมียาบ้าไว้ในครอบครองจำหน่าย ส่วนสาเหตุที่ถูกจำเพราะกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ได้แก่ การคบ เพื่อนไม่ดีที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า การมีค่านิยมที่ผิด ๆ คิดว่าเป็นสิ่งโก้เก๋ อยากทดลองเสพ และสาเหตุอื่น ๆ เช่น ครอบครัวแตกแยก และจากการทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยต่าง ๆ เช่น ภูมิฐานะ เพศ อายุ สถานภาพของบิดามารดา ลำดับบุตรที่ อาชีพของบิดา ฐานะ การอาศัยอยู่ การประกอบอาชีพและประวัติ การถูกดำเนินคดี ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันมี 3 ตัวแปร คือ อาชีพของมารดา การอยู่ที่โรงเรียน และแนวทางการอบรมของบิดามารดา นอกจากนั้น เด็ก และเยาวชนที่สัมภาษณ์แบบเจาะลึกได้เสนอแนะแนวทางในการป้องกันไว้ว่า ควรที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องสั่งสอนและชี้แจงให้เห็นอันตรายของยาเสพติดว่ามีโทษเป็นผลร้ายต่อสุขภาพและจิตใจเท่านั้น ยังถูกรังเกียจจากสังคม และบิดามารดาก็สิ้นหวังในบุตรของตนด้วย